
ПРАВЕДНИКИ

Михайловський — начальник поліцейської дільниці
о. Варлаам – священник Видубицького монастиря (1875)
Никитюк Анастасія Гаврилівна (1886)

ВРЯТОВАНІ

Жуковська Єлизавета Іванівна (1914)
Жуковська Єлизавета Феодосіївна
Жуковський Віктор Феодосійович

Сім'я Жуковських, Єлизавета Іванівна (єврейка), її чоловік, українець Феодосій Жуковський, з чотирирічним сином Віктором і однорічною донькою Єлизаветою жили на Печерсько-Караваєвській вулиці (зараз це територія Ботанічного саду).

Коли до міста увійшли німці, начальник місцевої поліції Михайловський зібрав жителів вулиці у Видубицькому монастирі і розповів про вимоги окупантів і правила поведінки. Феодосій сказав йому, що його дружина – єврейка. Михайловський запросив їх обох до себе і запропонував Єлизаветі хреститися. Він вважав, що цього буде досить, і познайомив Єлизавету зі священником Видубицького монастиря отцем Варлаамом.

Бажаючи врятувати дітей, вона погодилася на хрещення, і 23 травня 1942 року о. Варлаам видав їй довідку про хрещення. Але німців ця довідка не влаштувала. Над Михайловським і о. Варлаамом нависла загроза: за приховування єврейки їх могли розстріляти. Феодосій знайшов жінку, якої мала порожній будиночок на околиці. Це була Анастасія Гаврилівна Никитюк, яка і сховала їх там. Вона ж, боячись поліції, раз на тиждень носила туди їжу. Іноді вона не приходила, і тоді в'язні голодували. Взимку мерзли, хворіли, довго не милися.

Чоловік Єлизавети, боячись стеження, туди не ходив, а про свою сім'ю дізнавався від Анастасії. За декілька днів до визволення її було вбито уламком. Коли повернулися визволителі, врятовані виглядали як скелети, а Єлизавета була абсолютно сивою.

Після війни Єлизавета Іванівна, закінчивши технікум, працювала на Першій взуттєвій фабриці.

2002 року її рятівникам присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру».